

УГОДНО ЛИ Е БОГУ ДА БОЛЕДУВАМЕ

стр. 4

ЙОВ коментар на старозаветната книга

стр. 5

Някои разлики върху понятията „Божий образ“ и „Божие подобие“ в човешка

стр. 6

Вселенски учител и проповедник

„Св. Иоан Златоуст“

Мозайка от храм „Св. София“, Истанбул

Тринадесет години обхващала 1600-годишнината от блажената кончина на св. Иоан Златоуст – една от най-значимите личности в историята на Православната църква, един от тримата „светители“ – „вселенски учители“, заедно със св. Василий Велики и св. Григорий Богослов. Заболеванието Богослов и проповедникът, оставяйки голямото по обем богословско творчество в Источната църква.

Роден е в Сирийския град Антиохия. През 398 г. е хиротонисан за архиепископ на Константинопол. Заради забележителното му харизматично поучаване произлиза Златоуст.

Неговата смела и безпристрастна проповед му стъпчавала ярките негови врагове – както сред управляващата аристокрация,

така и в някои църковни кругове. Како предстоител на Константинополската катедра три пъти е изпратен на заточение, поради намесата на свещтата майка на дедата на Църквата. До края на живота си св. Иоан Златоуст е жертва на интриги и преследване, но не прекратява своята свещтослужителска и проповедническа дейност.

Почина през 407 г. след като отслужил св. Литургия и се превъзвел. Църквата го канонизира за светец през 438 г. Паметта му се чества в днешен ден на уснетият му – 13 ноември, както и на 27 януари – Пренасяне мощите на св. Иоан Златоуст и на 30 януари – Св. Три светители.

Литературното наследство на св. Иоан Златоуст – трактати, писма и проповеди – е колекция.

Съхранени са се повече от 1900 рукописи с негови

съчинения, които се използват и цитират от негово време до сега от много автори. Преведен е на почти всички езици. Най-много издание на съчиненията му е отпечатано в Париж през 1718-1738 г. в 13 тома. На св. Иоан Златоуст дължим Златоустовата св. Божествена Литургия.

Мощите на Иоан Златоуст се пазят персонално в Константинопол, но при опустошаването на византийската столица от кръстоносците през 1204 г. попадат във Ватикана. Осемстотин години по-късно, през 2004 г., в израз на добра воля Римокатолическата църква връща мощите на св. Иоан Златоуст, заедно с тези на другите предстоители на Константинополската катедра – св. Григорий Богослов и св. Патриарх.

На многая лета, свемейшу Влагуко!

На 29 октомври Негово Свещтвейше шесто Българският патриарх Максим чества своя 93-рожден ден. Празникът е отбелязан в Троянска манастир, откъдето архиепископът на БИЦ е завършил своето служение на Христа и Църквата.

На тържеството в св. обител присъстваха ген. Никола Колев, началник на канцеларията на Президентството, проф. Иван Желев, директор на дирекция „Евроинформатик“, г-н Анастасий Потапов, посланик на Руската Федерация у нас, изгнени на големите манастири, духовници, ректори на Специализираното висше училище по библиотечно-информационни технологии (СВУБИТ) проф. д. ик. н. Стоян Денчев и преподаватели от учебното заведение.

Честваното започва със св. Литургия в манастирския храм „Успение Богородично“, отслужена от Негово Високопреосвещенство Видинският митрополит Дометий в съслужение с виссокопреосвещените митрополитите Варненски и Великорепадски Кирил, Ловчански Гавриил и Пловдивски Николай, просвещените епископи Стобрийски Назм, Зеневски Йоан, Велички Синоий, Деволски Геолосий и Маркианополски Константин, както и много свещеници и братя на манастира. Молитвено участие в богослужението взеха виссокопреосвещените митрополити Врачански Калиник, Русенски Нефит, Неврокопски Натанял и Доростолски Иларион. След това Негово Свещтвейше

твейше отпави благодарствения молебен. От името на Св. Синод с почитаваемост към патриарх Максим се избра Пловдивският митрополит Николай. В него той каза: „Дивният в Своите свети Божии Визвожди Божий живот в днеша, когато св. Православна църква чества паметта на св. прп. ачч. ачч. Анастасия Римляка. И Вис в целия си живот, отдаден на служение на родната ни Църква и православен народ, станаха достойни не само негови подражатели, но и подражател на и имения ни покровител, св. Максим Изповедник, чийто име приехте, избайки пътя на монашеския живот. Справедливо не е към този синод от ашше неговите покровители да прибавим и св. ачч. Марина, името на което носете в света.

Подобно на младата девина св. Анастасия, в Вис в млада възраст покръстувате по св. Православна вяра, вкусвайки хляба и живота вода на живота в родина Орешак и близини до него Троянска манастир, ситийски вероприменна, а в все още преминава във времена, когато израбвяха да се отговори и зашавата с изтедническа реалност – таквава, каквато е имала св. Максим Изповедник и в кагавето е отдала живота си за Христовата вяра девината св. Марина.

На стр. 3

Почум към паметта на починалите

Аригелова задушница е една от старите наши задушници през годината, която Църквата е определила за молитвено възпоминание и отдаване почит към паметта на мъртините. Тя се отбелязва в събота преди Св. архидяк Михаил и тази година се пада на 3 ноември. На Аригелова задушница, позната на върволя и като „малка задушница“, отдаваме почит на признателно и към загиналите в редовете на Българската армия воини, както в цялата страна се отслужават панихимии при военните гробница и паметници.

В София панихида в памет на загиналите български воини е отслужена във Военния мемориал-костница в Цетевите войнски гробница от Негово Преосвещенство Зеневски епископ Иоан, викарий на Софийски митрополит, и в съслужение със Стобрийски епископ Назм, главен секретар на Светия Синод на БИЦ.

Сред официалните лица, които по

моща паметта на загиналите български воини, бяха президентът и върволен главнокомандващ на Българската армия Георги Първанов, председател на Народното събрание Емил Габриел, министър на отбраната Васил Блинков, началникът на Генералния щаб ген. Златан Стойков, министър на вътрешните работи Румен Радев, през 1924 г. године са полагани военни костите на близо 4000 български воини, участвали в Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война. Костите и кагавето са пренесени от бойните полета.

Такава панихида се отслужва от 1924 до 1946 година. През 1992 г. Министерството на отбраната и Съюзът на войните организира и провежда военните възпоминания тази традиция.

ХРОНИКА

България

Осветен нов параклис

На 19 октомври, когато се празнува Пренасянето на свети пророк Иова Рилски в Манастирският храм Глария освети новопостроения параклис, посветен на свети великомъченик Георги. Той е изграден в землището на с. Ангелци, Пиронска дунавска околина, която е част от Дюванска селска община.

В селото има стара църква „Св. пророк Иова“, строена преди повече от 120 години. Църковното настоятелство през последните години се постаря да я ремонтира, с дарения от жители на селото и от Дирекция „Верховноземство“ на МС. Но съборът на село по стара традиция я на Гертювци и отдавна след хората, които се движат напред, да имат храм и на св. великомъченик Георги. Сега

тази им мечта беше осъществена с помощта на селския параклис на св. Георги.

Село Ангелци (170 м надморска височина) е с единствената община Ангел и окръг Копряница в сградното най-отсрочено население (на 90 км от столицата).

Архирейско настоятелство

която Ташев благодарно ще подпомогне. Снощи за възможност да служат заедно на такъв светъл празник в тази църковна църква.

Архирейско настоятелство и вероубавността и богомолния народ, която отбелязва, се енографично „Покров Богородичен“ се отличава със задълбочен духовен живот, изграден сориориски, които подпомагат сценещиците в различните сориориски дейности на храма. Той им пожела още дълги години заедно да се трудят и израстват духовно под покровта на Божията Майка.

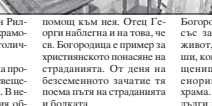
помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

Храмов празник в столичния храм „Покров Богородичен“

На 24 октомври столичният храм „Покров Богородичен“ празнува своия втори храмов празник – св. Богородица „Всех скорбящих Радость“. Св. Литургия беше отслужена от Великия синоиски Синоий, ректор на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“, в служение с храмовото духовенство и столични свещеници.

Слово за празника произнесе сориориският свещеник г-р Георги Янков. В неговата расказа съществена роля играе св. Богородица като закрилница и молителка за всеки, който се обръща за

70 години от възстановяването на Басарбовския манастир

На 27 октомври Българската православна църква отбелязва паметта на св. преподобни Димитрий Басарбовски. Той е роден в близкото до град Басарево Басарево и приел монашеството в манастира близо до родното му място. С праведния си живот прославил Бога, а след блаженното му уречение Бог го прославил с чудотворение и чудотворство.

Света италианските мощи на светеца погребани в Патриаршеската катедрала в Букурещ, а румънският народ и жителите на града му отдават заслужена памет. По ходатайството на Негово Светейшество Българския патриарх Максим през 2005 г. Румънският патриарх Теодосий (с 2007 г.) даря на Басарбовския манастир икона с ивградена частца от мощите на св. преп. Димитрий.

През тази година се навършват 70 години от възстановяването на Басарбовския манастир от монах Хрисант,

която Ташев благодарно ще подпомогне. Снощи за възможност да служат заедно на такъв светъл празник в тази църковна църква.

Архирейско настоятелство и вероубавността и богомолния народ, която отбелязва, се енографично „Покров Богородичен“ се отличава със задълбочен духовен живот, изграден сориориски, които подпомагат сценещиците в различните сориориски дейности на храма. Той им пожела още дълги години заедно да се трудят и израстват духовно под покровта на Божията Майка.

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

помощи към нея. Отец Георги набеляза и на това, че св. Богородица е пример за християнското покаяние на страданията. От деца на безсметното зачатие тя поема пътя на страданията и болката.

В края на св. Литургия председателят на църковното настоятелство отец Николай

Тази година се навършват 75-благословени години от рождението и 20 години митрополитско служение на Негово Високосреденство Видински митрополит Дочетан.

Като го поздравяваме, му пожелаваме здраве, доброт и още дълги години архирейско служение.

На многоя. лета, Владико!

Митрополит Кирил на посещение в Черна гора

Варненският и Великопродански митрополит Кирил бе на посещение в Черна гора за участие в тържествата по случай дена на св. Петър в Петринския манастир. На 31 октомври митрополит Кирил на съвещание с епископите на сръбската епархия, отслужил на Петринския архирейски и Черногорско-Приморския митрополит Амфилохий в служение с митрополит Кирил и духовници от Сръбската православна църква.

След богослужението слово за празника произнесе митрополит Амфилохий. С приветствените думи към домакина на събитие, събратията и народа се поздрави и Варненският и Великопродански митрополит Кирил.

В заключение за пресата митрополит Кирил Амфилохий канонично православна Църква на Черна гора начело с митрополит Амфилохий.

ЦВ

Неврокопската митрополитска Натанаил за боулетската мисия на Църквата

За втора поредна година Неврокопският митрополит Натанаил покани в Делна на народните братици – 1 ноември, журналисти в митрополитската си дом в Благоевград на среща-разговор за боулетската мисия на Българската православна църква и на медиите.

Акцент в разговора тази година бе поставен върху ролята на Църквата и медиите за духовното израстване и възпитание на младите и жените. Председателят на Неврокопската епархия подчерта, че Църквата винаги се е грижела за приобщаването на децата към общественическите и общочовешките ценности, за да живот в доброт и на безгрешно заето.

„Тази наша задължителност е само на одум“, каза владиката. „Там, където има откъс от страна и на родителите и на децата, имаме нееднакви учения. От 1994 г. Неврокопската епархия организира и дет-

ски лагери в манастира „Св. Георги“ край Жалжиново и през него са преминали над 2500 деца. Старам се да ги запознавам със самите на нашия народ, но с историята на нашия народ, умно ги на разобличаваме, помагаме им да изграждат ценности на св. Свещенство.“

„Ние сме вече в общоцирквенското същество, а когато сме обединени за запазване на нашата ценности система и традиция, тогава ще бъдем и равносметно членове на европеизацията общност със своята идентичност“, допълни Неврокопският митрополит.

В духа на волеви разговор архирейски поздрави на приветствие на медиите ижители на Иисус Христос е дела око Него и пожела на журналистите да служат на истината, да бъдат близо до хората и да им вдъхват кураж, защото народът ни има нужда от тази морална подкрепа.

† IN MEMORIAM

На 27 октомври вечерта внезапно се престави в Господи столичният свещенослужител старофорен свещенослужител АТАНАС АНГЕЛОВ МЛАДЕНОВ

Роден на 13 декември 1932 г. в гр. София, завършил Софийската духовна семинария и Софийската духовна академия, Св. Климент Охридски 50 години той предано служи на Бога и родината Църква.

Бил е сориориски свещеник в С. Столичния и в столичните храмове: „Св. пророк Иеремия“ (04-07-77 г.), „Св. Спас“ (65-70 г.) и в митрополитската катедрала „Св. Нелса“ от 1970 г. до смъртта си.

От 1986 г. е архирейски заместник на Тръпска духовна околина.

Автор е на книгата „Дамаскинските

сборници в християнската проповед“ и на много статии в църковни печат.

Опелото му бе извършено на 31 октомври в катедрала „Св. Нелса“ от Негово Високосреденство Доростолски митрополит Иларион и Негово Преподобие Зеносип св. Иова, викарий на Софийския митрополит, в служение с просвещеници Деволски св. Теодосий, храмовото същество и столични свещенослужители.

Много мъртви людеца да се простят с отец Атанас Младенов.

На 28 октомври след продължително боледуване се престави в Господи столичният свещенослужител старофорен свещенослужител ЛЮБЕВ БОЙНЕВ СТАНКОВ

Роден на 4 април 1918 г. в с. Босек, Радомирски. Завършил Софийската духовна семинария през 1939 г. и Богословския факултет на Софийския университет през 1948 г.

Служил като сориориски свещеник в Радомирска духовна околина, а от 1945 г. в столичните храмове: „Св. Седмочисленици“ (45-47 г.), „Св. Петър и Павел“ (47-59 г.).

„Св. Николай Софийски“ (59-74 г.), „Св. Петър“ (75-77 г.), „Св. София“ (77 г.) и от 1978 г. до смъртта си в храм „Св. Пейка“ – Стара.

Опелото бе извършено на 29 октомври в Софийския митрополитски храм „Покров Богородичен“ от духовници ижители св. Васил Колев в служение със софийски свещеници.

Бог да ги прости и да ги упокои в селенията на праведните!

БОГОСЛОВИЕ

От началото на своето съществуване почит, но все така издигнат, въпреки опитите да бъде напълно изучен и дори клонирани, да бъде принесен и сретен с хората и идентифициран, човекът продължава да си задава въпросите: „Откъде съм аз?“, „Кой съм?“ и най-важният въпрос: „Какъв е смисълът на моя живот?“

На тези въпроси възрастни достен и умни хора отговор дава Свещеното Писание още в първия разказ за творението (Бит. 1:1-24), който разказ несъмнено се намира и първата глава на Библията – като една преразказ и ключ към цялата човешка история.

В първия разказ за творението

Човек се явява в шестия ден като Божият образ и подобие

след като са сътворени всички условия за негово съществуване: светлина, земя, растения и животински свят. На шестия ден, на водите и на земята Бог започва да думите „Да бъде!“ (например: „Да бъде светлина“), докато към човека Той се отнася по особен начин, като го сътворява като уникално творение, каквото до момента не е имало. (Това се вижда от издиганата във втория разказ за творението Библия: 2:46-2:25) библейски еврејски глагол – *bara*, който се отнася до сътворяването на неща и означава „сътворявам нещо на пръв път“, „сътворявам нещо уникално“, и се използва само и единствено, за да означи уникалното и несповнено Божие творчество). Бит. 1:26-27. *(В статията Висшия смисъл от Свещеното Писание – Стария Завет за преводите от библейски еврејски език (от п. нар. Анастасия Костава) текст на Библията – във Виза, Кинг, R. (Hq.), Stuttgart 1991).*

„И рече Бог: нека да сътворя човек по Наш образ и по Наше подобие, и нека да нарече на човеците и птиците и на всички животни, пълзящи по земята.“

„И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божий образ го сътвори, мъж и жена ги сътвори.“ (Бит. 1:26-27)

Думата „Бог“ (на библ. евр. *elohim*) е библейски еврејски съществително с множествено число употреба на множествено число в този

свик. То се използва и за възвеличаване на някого, който е почитан, и случая – за Бога (в нар. *Yahweh majesticus* – множествено число за възвеличаване). Във факта, че думата „Бог“ (*elohim*) е множествено число, светите отци виждат указания за това, че Бог е Един, но има Три Личности – Отец, Син и Свети Дух.

Според мнението на юдските равнин думите „нека да сътворя човек“ Бог отпраща към ангелите, които се явяват сътворители на Бога в съз-

използвания в текста на пророческо изречение на св. прор. Иезекил (Иез. 1 г.). Там думата *demut* се използва, за да се улоуби видният от пророка на нещо познато за слушателите (реп. читателите) на текста (напр. в Иез. 1:26).

Човекът е сътворен по Божия образ и подобие

Според св. Максим Изповедник (ок. 580-662) творение на Бог Савао, за-

се разбира като беконкротно властие. Човек е имал от Бога задатка да стане богомислен, богоподобен, а друга задача, дадена на човека, произтичаща от първата и най-важна задача, е човек да приведе цялото творение към Бога.

Според св. Николай Кавансла (1332-1371), каквото и според други светци отци, човекът е уникален от цялото останало творение с това, че той е жител на два свята – духовния и телесния. С това си човек участва

е и непреривно на български език поради липсата на буквено съответстваща дума). Интереси е опитът на Теренс Лутер (1483-1546), който при превод на си на Библията на немски език, за да придаде тази особеност на библейския еврејски език, използвайки немската дума за мъж (Mann), създава изкуствено измислената от него дума *Manin* (оконачинално е в един от околностите на женския род в немския език), която ду-

свидетелства, че ние служам на Бога и че в вярата ни е живя (Иак. 2:14-2:26). Това ни извършва волата Му именно защото обича Бога от цялото си сърце, а не заради дела или заслуги, които си придобива добрите му дела, Бог е длъжен да му даде каквото и да било или Савао и чуждестранен.

В отговорения Бог – човек като човек, така и Бог са свободни.

Човекът е свободен вил и със Бога. Според грехът е смърт (Иак. 1:15), а не свобода, човек е свободен дори да не изгуби Божията воля и спасен да се отдели от Бога (а такаъв случай избор е съзнателен избор, избор на богоборчески човек, който не иска и не може да бъде с Бога. Но и Бог не се задължил автоматично и всякога да дарува Своята благодат – или измисляват волата Му. Понякога Бог като че ли отпраща благодатта Си и отвърля благодатта (Иез. 42:43; 2 – „Бог не е длъжен да се отдели от нас, защото е свободен ли?“ – стене измислено, вест), но Бог прав тогава с цел човек винаги и доброволно да служи на Господ, а не заради награда и улуда. Подобно да любящ родител, който иска детето му да ходи само и да го търси и обича – не е забравил ни, весело и искрено, така и Бог иска свободни отношения на човека, а не измислено и принудено (от страна на Бога) или користи (от страна на човека).

В заключение ще кажем, че измисляването е в даденост на всеки човек, а богоборещостта е задача не само на първите хора – Адам и Ева, но и на всички, които живеят на земята. Богородието не е обличаване на човека, а напротив – негово единичност, заключена в единствено обичува (лице с лице – от страна на Бога) или користи (от страна на човека).

В заключение ще кажем, че измисляването е в даденост на всеки човек, а богоборещостта е задача не само на първите хора – Адам и Ева, но и на всички, които живеят на земята. Богородието не е обличаване на човека, а напротив – негово единичност, заключена в единствено обичува (лице с лице – от страна на Бога) или користи (от страна на човека).

Богородието не е нещо измислено или театрално за човека, не е реално подражание, а е реално богомислен, реална причастност към Божиите действия (истинска енергия). Богородието е свързано с изпълняване на Божията воля, но не делата ни правят частни на Бога, а че не ни спасяват (спасението е дар на Божията благодат – Еф. 2:9), а само

Няколко размисли върху понятието

„БЪЖИЙ ОБРАЗ“ и „БОЖИЕ ПРИБИЕ“ В ЧОВЕКА

„Какво е човекът, защото ти го помини?“

И си мисл на човека, защото о посещаваш?

Понизил си го малко спрямо Бога, със слава и чест си го увечал“

(Пс. 85-6)

вървяването на човека. От Свещеното Писание знаем общо, че ангелите са сътворени духове, същества, които изпълняват Божията воля (Иез. 3:1-4:14; 3:13-18; Пс. 103/104-4). Както правилно преведо е: „Ти си сътворил ангелите Си духове. Своите служители околна имам.“ Накъде в Свещеното Писание на Стария Завет на ангелите не се приписва творческо участие, те не могат да се приемат като сътворители на Бога, затова в стих 26 (Бит. 1 г.) според светлите отци (преведат, че нека да нарече на човеците и птиците и на всички животни, пълзящи по земята, и на всички животни, пълзящи по земята).

Думата „Бог“ е превод на библейския еврејски глагол *bara*, който означава изобречение, измисля, лева образ и др. Буквално по значение до думата *zelen* (образ) е думата *zelen* (образ). За превод на втората дума (*demut*) с „подобие“ особено помогат това, че т

това и именно Бог Савао се възмива, а не се възмива Отец или Светият Дух. Божият образ в човека се състои в това, че човек е създаден в възможност за безсмъртие, с интелект, разум, емоции и воля. Този образ, според св. Йоан Дамаскин (роден ок. 660), се отличава и върху талото на човека, по нежедушата и талото на човека са сътворени съществителности. Божият образ е даденост за всеки човек, а Божие подобие, или стремелно да се улоуби от Бога (в нар. *homos*), е задатък, възглавяващ цялото творение, да го приведе обратно като дар на Творещ-Бог, от който Творец човекът като е получава цялото творение.

в материалния свет, като от него черпи животен и ресурс и трябва да го обогатява (ели, запоната, дадена на Адам да пази и обработва райската градина – Бит. 2:15). С душата и талото си човек обичува с Бога, и ангелите, със себеподобие си и има задатка да приведе животните и цялото творение към Господ. Човек е психофизическо същество, затова ако той живее във сесия Христос, наистина може да стане еманация и небесен човек и така, възглавяващ цялото творение, да го приведе обратно като дар на Творещ-Бог, от който Творец човекът като е получава цялото творение.

Бог сътворява човека като мъжко и женско същество

кото означава, че мъжът и жената са човек. На библейския еврејски думата *male* е „а“, а жената – *sheva*. Окончанието „а“ в библейски еврејски език е едно от окончанията за женския род, единствено число и следователно, жената е женски род на мъжа (ко-

Манастирският храм „Св. Георги Победоносец“

Северното крило на Хаджидимовския манастир

Беседката в двора на манастира

ПОКЛОННИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ ИЗ НЕВРОКОПСКА ЕПАРХИЯ

Оставихме зад гърба си Мезиник и се отправихме през Марикутиново, Катунци и Горно Спачево към манастирите и храмовете около Горе Делчев, преминавайки град на епархийския архиепископ в архиепископския метрополитен Панагюрица.

Пътят – типично планински стръмен с остри завои, прекосва страховития Пирин и от долината на Струма ни превъзвря в долината на Места. Накаж отведижд започва да се смръжава с урвие. С километри не срещаме построения или други къщи. Дори сигналът на GSM-ите изчезва. Едва успяваме да се свържем с архиеп. Григорий от Хаджидимовския манастир. Той с готовност ни кани да نوشиме там и мислетя за манастира може правя по-спокойна. Пътят вече не е така плашещ, защото вода натам.

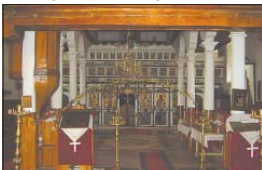
Хаджидимовският манастир „Св. Георги“ е смятан, в който от 1994 г. насам се събират деца от цялата епархия на десни вероучителски лагер и с безспорен гонимост в най-новата ни история в тази област. Годишно от там минават около 200 деца от 6 до 18-годишна възраст в четири сменя – две за момичетата и две за момчетата. Заниманията се водят от млади богослови и педагози. Не едни или двама свещеници и богослови са започнали усвоването на истините на вярата именно от там.

Манастирът се намира на 17 км югоизточно от гр. Горе Делчев, се вилно място над Хаджидимово. Сградите, изградени между 1970 и 1977 г., обграждат двора от север, изток и юг, а в западната част се намира манастирският храм, посветен на св. Георги Победоносец, който датира от 1804 г. В средата – кръгла беседка около високо дърво и мраморна чешма.

Когато казахме през желязката порта, вече е тъмно, но манастира още са на двора, азест с току-що докарания строителен материал. Те тримата: архиеп. Григорий, архиеп. Серафим, архиеп. Ифимия и изключително посещават се градът и за редовното богослужение в манастира, и за покриването на поклонниците, и за обкриването на околните села, както и за стопанството и продължаването строеж на манастира.

Църквата „Св. Димитър“ в с. Тешово

Интериорът на храма

Посрещат ни приветливи, гостоприемни и ни наставяват в уютна стая точно до параклиса в северното крило, в сградата с дървените чираници. Минута по-късно каленето ни призовава за вечерната служба. Служат в параклиса, защото главният храм в момента е в архивен ремонт.

На вечерната дейдожд и три семействата помани с болните си деца и оставка до храма си стъпка. Обичайна практика е и мисколямата да преспиват в манастира, за да се молят през чудотворната икона на св. Георги, а в нощта преди Гергюевден шевит храм остава пълен с богомолци до сутринта.

Чудотворната икона на св. Георги, която се съхранява и днес в манастирския храм, е датирана към 1750-1800 г. Според преданията св. Георги се явява на местен очар и му разкрива, че в турския нива с заронена стара икона на свещта-вони. Когато откриват иконата на покровеното място, турците дарват нивата и местното население изгражда църква и манастирски сгради. Оттогава манастирът приютява чудотворния образ на св. Георги е прителателно място за християни, и за мисколямата от района и цялата страна.

На други дън, недела, за Дигуретата дейжд и доста хора от околните села, както и неколцина гърци – нещо обичайно за този пограничен манастир.

Оставяме манастира с многобройните ни алачки за деня, а ние се отправихме към с. Тешово. Нацелта пел там беше църквата „Св. Димитър“, построена през 1843 г. Тя е забележителна със своята архитектура, изключително стени стенописи и икони, едни от най-ценните творби на Димитър Мокревич, рисувани през 1848 г.

Селото с разположено високо в планината, с къщи амфитеатрално нахакнали по склона. Сипираме на площада и само селата единично престой дружелюбите жители на Тешово вече са наясно като сме, откъде сме, какви сме... А ние с – сначало за селото.

Църквата е под самия площад. Редом с нея е разположено килийното училище, свързано с храм с покрив проход, по който дената лесно са отивали в

Килийното училище в с. Тешово

храма за молитва. Камбанарията е с три камбани от 1891 г. до днес и бие на всеки час. Има и страннопремимница за поклонници. Веднага откриват човека, у когото стови ключът от храма, веднага се намира кой да ни разведе и да ни запознае с историята на селото и забележителностите му.

Над 1500 жители е имало селото, но след национализацията губят поминка си и започват да се възраждат. Сета от няколко години насам селото се възражда. Хората ремонтират или изграждат наследствените си къщи отново, други изкупуват пазени и занустиени имоти, строят вили. По-замъкните и дейни иновеласници са поделни кооператива по възраждането на църковния комплекс – най-голямата забележителност на селото. Ремонтират храма, градят отново килийното училище и страннопремимница. Цялото местно население се включва с доброволен труд и материални средства.

И в момента работата продължава. Покриваха страннопремимница. Сутежак се нацело: едни режат дъски, други носят керемиди, правят улци, разговарят на висок глас, смеят се, планират какво още да направят... Гледам ги, слушам ги и си мисля: може би така изглеждат новите ни възраждени...

Следва

Текст и снимки:
Александра КАРАМИХАЛЕВА

ЧУДОТВОРНИТЕ ИКОНИ НА БЪЛГАРИЯ

СВ. КОЗМА И ДАМИН – САНДАНСКИ

Иконата има сръбски произход и представлява двамата братя мачетелци в млава възраст. Намира се в манастирчето „Св. Козма и Дамин чудотворци“ в гр. Сандански, който до средата на миналия век се е наричал Свети Врач, в чест на двамата лечители. В руните на иконата

1 ноември, в него се сплитат множество хора с надежда за чудотворното изцеление.

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТА ЗА 2008 г.

„Църковен вестник“

1 година	21,00 лв.
6 месеца	10,50 лв.
3 месеца	5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СВ.НОИ, София – 1000
ул. „Оборище“ №4
тел. 987-56-11, тел.факс 980-30-16
МО.Е: Тамка Тончева Христова
e-mail: zvezpna@dcvbg.net
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръководител: с. Христова.

Банкова сметка на Синовиално издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Ал.Бинб“ № 58
IBAN BG99UBCR96601018147018, BIC CODE UNCRBGSF

Сметката да се използва с пощенски трансакции или по банковата сметка,
а когато да се използва пощенски адрес и пощенски код на получателя! И!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не
може да се използва за банкови трансакции.